

[Industriministeren]

rede revisorer blandt kommissionens medlemmer.

Revisorkommissionen består af 9 medlemmer, hvoraf 3 medlemmer skal være statsautoriserede revisorer. Der er således i kommissionen en klar overvægt af ikkerevisorer, og kommissionens formand er professor, dr.jur. et phil. Ditlev Tamm.

Samtidig med at ministeriet den 17. september 1992 orienterede Erhvervsudvalget om Revisorkommissionens kommissorium, sendte man også kommissoriet til Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Foreningen af Registrerede Revisorer. Foreningen af Registrerede Revisorer har hverken rettet henvendelse til ministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller Revisorkommissionen med ønske om at deltage i arbejdet.

Der er imidlertid ikke noget til hinder for, at også de registrerede revisorer inddrages i arbejdet, og jeg har fået oplyst, at Revisorkommissionen har drøftet, hvordan dette kan ske.

Da drøftelserne navnlig har angået børsnoterede selskaber, har de i første række drejet sig om statsautoriserede revisorers forhold. Men det er Revisorkommissionens hensigt at inddrage Foreningen af Registrerede Revisorer, i det omfang også de registrerede revisorers forhold berøres. Ministeriet har derfor sendt kopi af dette svar til Foreningen af Registrerede Revisorer samt Revisorkommissionen.

Spm. nr. S 883

Til *arbejdsministeren* (27/5 93) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at man kan arbejde på sit eget hus, uden at Arbejdstilsynet blander sig i, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der er iagttaget?«

Begrundelse

Ifølge B.T. den 27. maj 1993 har Arbejdstilsynet i Ribe fået anholdt en pensioneret lærer, der var ved at reparere taget på sit eget udhus, og som nægtede at følge Arbejdstilsynets påbud om at komme ned fra taget. Det er fuldstændig urimeligt, hvis man ikke kan udføre arbejde på privat grund uden iagttagelse af de sikkerhedsforanstaltninger, der gælder for arbejde udført for andre af håndværkere.

Svar (8/6 93):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Arbejdstilsynet. Af udtalelsen fremgår, at en række bestemmelser efter arbejdsmiljølovens § 2, stk. 3, finder anvendelse på alt arbejde, også selv om det ikke udføres for en arbejdsgiver. Arbejdsmiljølovens § 2, stk. 3, kaldes lovens udvidede område og omfatter bl.a. regler om arbejdets udførelse, tekniske hjælpemidler og om stoffer og materialer.

Bestemmelser på dette område retter sig mod arbejde, der udføres, uanset hvem der udfører det og hvor det udføres. Det gælder således som nævnt også, selv om der ikke udføres arbejde for en arbejdsgiver f.eks. ved arbejde i private hjem eller ved fritidsvirksomhed.

Jeg kan oplyse, at begrundelsen for allerede i 1954 at udvide lovens område var, at arbejde, der er forbundet med et vist faremoment, af præventive grunde bør være omfattet i al almindelighed ud fra det synspunkt, at det er i samfundets interesse generelt at forebygge ulykker og sygdomme. Ved arbejdsmiljølovens vedtagelse blev udvidelsen videreført og dens område udvidet.

Jeg vil gerne understrege, at Arbejdstilsynets tilsynsvirksomhed normalt ikke omfatter private husholdninger. Arbejdstilsynet har med hjemmel i arbejdsmiljølovens § 76, stk. 2, adgang til at kontrollere alle steder, hvor der arbejdes; men Arbejdstilsynet har valgt at prioritere sin indsats på områder, hvor behovet og dermed også effekten på arbejdsmiljøet er størst.

Hvis Arbejdstilsynet imidlertid bliver opmærksom på, at et arbejde i privat regi udføres i strid med arbejdsmiljøloven og på en uforvarselig måde, vil Arbejdstilsynet gribe ind for at imødegå ulykkes- eller sygdomsrisiko. Det var det, der fandt sted i det konkrete tilfælde, hvor Arbejdstilsynet (kreds Ribe Amt) nedlagde forbud i henhold til § 77, stk. 2, i arbejdsmiljøloven, idet tilsynet skønnede det nødvendigt for at afværge en overhængende og betydelig fare for nedstyrtning.

Spm. nr. S 870

Til *energiministeren* (24/5 93) af:

Riishøj (SF):

»Vil ministeren aktivt søge en afslutning på